

உ

தொல்காப்பியத்தேவர்

இயற்றிய

திருப்பா திரிப்புலியூர்க் க ல ம் ப க ம்.

இஃது

இ ரா ம ச ந் திர பு ர ம்

ம - ன - ன - ஸ்ரீ

தீ. சோ. முருகப்பசெட்டியாரவர்கள்

பொருளுதவியால்

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பழையபிரதிகளைக்கொண்டுபரிசோதித்து

சென்னபட்டணம்

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிலவங்களுடையதே.

1908.

விலை அனா - ௨.

[Copyright Registered.]

மு க வு னா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரம்.

ஈன்றாளு மாயெனக் கெந்தையு மாயுடன் றேன்றினாய்
மூன்றா முலகம் படைத்துந் தான்மனத் துள்ளிடுக்க
வேன்றா னிமையவர்க் கன்பன் றிருப்பா திரிப்புலியூர்த்
தோன்றத் துணையா யிருந்தன் றன்னடி போங்களுக்கே.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகமென்பது, திருப்பாதிரிப்புலியூர் கோயில்கொண்டெழுந்தருளிய சிவபெருமான்மீது தொல்காப்பியத்தேவரென்னும் பெரியோரால் இயற்றப்பெற்றது; இதிலுள்ள செய்யுட்டொகை - ௧௦௩ (பாயிரம் ௩; நூல் ௧௦௦).

திருப்பாதிரிப்புலியூரென்னும் தலம், நடுநாட்டிலுள்ள தேவாரம்பெற்ற சிவஸ்தலங்கள் இருபத்திரண்டனுள் ஒன்று; இத்தலத்திற்குரியபதிகம் - ௨ (திருஞா. பதி. ௧; திருநா. பதி. ௧). வடமொழி தென்மொழியிரண்டிலும் இதற்குப்புராணங்களுள்ளன; இப்போது அச்சிடப்பெற்றுவழங்கும் தமிழ்ப்புராணம், திருவாவதுறையாதீன வித்வானும் சற்றேறக்குறைய நூறுவருஷங்களுக்குமுன்பிருந்தவருமாகிய இலக்கணம், ஸ்ரீ சித்தம்பரநாத முனிவராவியற்றப்பெற்றது. விசாரித்தபொழுது, இத்தலத்துத் திருக்கோயிற் கருப்பக்கிருகத்தின் மேல்புறச்சுவர்ச் சிலாசாஸனத்தானா, “தழைத்ததிருப்பாதிரிப்புலியூர்” என்பதுமுதலிய இரண்டுசெய்யுட்களால், *கன்னிவனப் பராணம், புலியூர்நாடகமென்னும் இரண்டுநூல்கள் ஒரேபுலவராவிய மப்பெற்று இத்தலத்திற்குரியனவாயிருந்தமை வெளிபாகின்றதென்றும் சிலாசாஸனங்களில் ஸ்வாமிதிருநாமம் கடைஞாமுல் மஹாவரென்றே வழங்கப்படுகின்றதென்றும் சிலாசாஸனபரிசோதகராய் நண்பர் ம-நா-ந-ஸ்ரீ து. அ. கோபிநாதராவ் அவர்கள், M.A., ஸாணூர்கள். அந்நூல்கள் இக்காலத்து யாண்டுள்ளனவோ சிறிதும் விளங்கவில்லை; நிற்க.

கலம்பகமாவது, தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள தொண்ணூற்றாறு கைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று; இதன் இலக்கணத்தைப் பன்னிருாட்டியல் முதலியவற்றாலுணர்க.

* இப்புராணமே இக்கலம்பகத்தள்ள சிவவரலாறுகளுக்கு ஆதாரமாக இருத்தல்வேண்டும்.

இனி இக்கலம்பகம் பாடப்பெற்றதரித்திரம் வருமாறு:—

இந்நூலாசிரியராகிய தொல்காப்பியத்தேவரன்பவர், சினைய மொன்றற்காகச் செங்கல் அறுக்கச்சொன்னபொழுது, திருப்பா திரிப்புலியூர்க்கோயில் விசாரணைக்காரர் கோபங்கொண்டு இவரை நோக்கி, 'நீர் இங்ஙனஞ்செய்வித்தல்முறையோ' என்றுகேட்டனர். உடனே இவர், ***“வேத மொழிவிசம்பு மேனி”** என்னும் ஒரு வெண்பாவைக்கூறி, அதன்முகமாகத் தம்முடையகருத்தை வெளிப் படுத்தினர். கேட்டவர்கள், இவருடைய கருத்தை அறிந்து ஆறுத லுற்று, இவருடைய பரிபக்குவத்தையும் பக்திமிகுதியையும் கல்வி வன்மைமுதலியவற்றையும் இவர் சிறந்த பிரபந்தவாக்கியாயிருத் தலையுமறிந்து விம்மிதழுந்து இவரானோக்கி, 'தேவரீர் இவ்வெண் பாவை இடையே அமைத்துத் திருப்பாதிரிப்புலியூர்ச் சிவபெரு மான்மீது கலம்பகமொன்றுபாடியருளுக' என்று வற்புறுத்திவேண் டிக்கொண்டனர். அவர்களுடையவேண்டுகோளுக்கிரங்கி அங்ஙன மே இந்நூலைப் பாடிமுடித்தனர். அப்பால் இக்கலம்பகம் சிறந்த கவிஞர்களாற்பாராட்டிப் படிக்கப்பெற்றுத் தமிழ்நாடெங்கும்பரவி வழங்கலாயிற்று. அக்காலத்தில், சிதம்பரத்துள்ள அடியார்குழாங் கள், அங்கே தரிசனத்திற்குவந்த இரட்டையர்களைநோக்கி, 'திருப் பாதிரிப்புலியூர்க்குத் தொல்காப்பியத்தேவரியற்றியதுபோலச் சிதம் பரத்திற்கு நீங்கள் ஒருகலம்பகமியற்றியருளவேண்டும்' என்று வேண்டினர். இரட்டையர்கள்,

கோச்சகக்கலப்பா.

†**“தொல்காப் பியத்தேவர் சொன்னதமிழ்ப் பாடலன்றி
நல்காத் திருச்செவிக்கு நானுணைப்ப தேறுமோ
மல்காப் புனறதும்ப மாநிலத்திற் கண்பிசைந்து
பல்காற் பொருமினர்க்குப் பாற்கடலொன் றீந்தார்க்கே.”**

என்னும்செய்யுளைக்கூறி, 'சிவபெருமான்மீது கலம்பகம்பாமிதற் றாம் வல்லேமல்லேம்' என்றார்கள். கேட்டவர்கள், அதனால் தடைப்படலின்றி, அங்ஙனங்கூறினமைபற்றியே நன்குமதித்துக் கலம்பகம்பாடும்படி பின்னும் வற்புறுத்த, அவர்கள் அப்பொழுதுந் துணிவின்றி இக்கலம்பகப்புத்தகத்திற்கையிறுசார்த்திப்பார்த்தார்கள்.

* இஃது இந்நூலில் உ - வது செய்யுள்.

† இச்செய்யுள் தமிழ்நாவலர்சரிதையிலும் திருவாமாத்தூரீக்கலம்பக வட்டுப்பிரதிகளிலும் காணப்படுகின்றது; 'நானுணைத்தது' எனவும் பாடம்.

பார்த்தபொழுது, “பாடுவார்பாடும்” (கக - ம்செய்யுள்) என்னும் பாடல் அகப்பட்டது. அதனைக்கண்ணுற்ற இரட்டையர்கள் அச்செய்யுளின் பின்னிரண்டடியின்பொருளையறிந்து மனமுருகி, தம்மைப்பாடும்படி ஸ்ரீ ஆந்தரநடராஜர் கட்டளையிட்டருளியதாக வேண்ணீர் துதுணிந்து செய்யத்தொடங்கிச் சிலதினங்களில் தில்லைக் கலம்பகத்தைப் பாடிமுடித்தார்கள். இவ்வரலாறு *தமிழ்நாவலர் சரிதையிலிருந்து ஊகித்தறிந்து எழுதப்பெற்றது.

தில்லைக்கலம்பகம், தேய்வீகவுலாமுதலியவற்றைப் பாடியருளியவர்களும் சிவபக்திச்செல்வம் வாய்ந்தவர்களும் பலசிவஸ்தலங்களின் பண்டைச்சரிதங்களையும் உண்மைநாயன்மார்களுடைய அருமைச்செயல்களையும் சிவபுராணகதைகள் பலவற்றையும் மிகப்புராதனமான நூல்களின் கருத்துக்களையும் தம்முடைய நூல்களுள் மிக அழகாக அமைத்துப்பாடிப் பிற்காலத்தார்க்கு வழிகாட்டிப் பெரும்புகழ்பெற்ற மஹோபகாரிகளும், “கலம்பகத்திற் கிரட்டையர்கள்”, †“தங்கமு மணியு மிடைக்கிடைக் கொண்டு தனை நிகர் தபதியாற் சமைத்த, சிங்கமா முகப்புத் தண்டிகை யேறித் திரியினுஞ் சித்தியில் புலவோர், பங்கனுங் குருடன் றுனுமா ‡நிகழ்ப் பாவலர் பத்துகள் புரையார்” என்று அறிஞர்களாற் புகழ்ப்பெற்றவர்களுமாகிய இரட்டையர்களே பாராட்டிப்புகழ்ந்தனரென்றால், இந்நூலாசிரியரின்பெருமையும் இந்நூலின்பெருமையும் என்னுடையசொல்லில் அடங்குவனவோ!

இரட்டையர்களுடையகாலத்திற்குமுற்பட்டவரென்று தெரிதலால், இந்நூலாசிரியர், அவர்களாற்பாடப்பெற்ற வரபதியாட்கொண்டானென்னும் பிரபுவுக்கும் அவன்விருப்பத்தின்படி பாரதம்பாடிய ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூராழ்வாருக்கும் அவர்காலத்தவர்களாகிய ஸ்ரீ அருணகிரியார்முதலியவர்களுக்கும் முற்பட்டவராக எண்ணப்படுகிறார்.

திருவாமாத் தூர்க்கலம்பகமுதலியவற்றில் இந்நூலின்கருத்துக்களைப் பரக்கக்காணலாம்.

கெடிலநதி இத்தலத்திற்குத்தெற்கே ஓடிக்கொண்டிருந்ததென்பதுமுதலிய பண்டைவரலாறுகளும் பிறவும் இந்நூலால் அறியலாகும்.

* இப்புத்தகம் இன்னும் பதிப்பிக்கப்படவில்லை.

† திருவாமாத் தூர்ப்புராணம், இரட்டைப்புலவர்வர்தபடலம், 2௪.

‡ நிகழ் அப்பாவலர்.

மேற்கூறிய தமிழ்நாவலர்சரிதையால் இந்நூலுண்டென்பதையறிந்து யான் பலவிடத்தந்தேடிக்கொண்டிருக்கையில், வளவனார் ம-ந-ந-ஸ்ரீ தேசிக சடகோபிள்ளையவர்கள் இந்நூல் ஏட்டுப்பிரதிகள் இரண்டு அனுப்பினார்கள். முன்னர்ப் பழக்கமில்லாமலிருந்தும் வலிந்த பிரதிகளை அனுப்பிய அவர்களுடைய தமிழ்ப்பாஷாபிமானமும் அன்பும் மிகப் பாராட்டற்பாலன.

இந்நூலை இன்னும் சிலபிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதிக்கவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தும் இந்தத் தைமீ உச-ம்தேதியில் நடத்தப் பெறும் ஸ்ரீ பிரஹ்நாயகியம்மையின் மஹா சும்பாபிஷேகத்துக்குள் எப்படியாவது இதைப்பதிப்பித்துப் பலர்க்கும்பயன்படும்படி வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார்மடத்துத்தலைவர்களும் வித்தியாபரிபாலகர்களுமாகிய ஸ்ரீமத் சிவஷண்முகமெய்ஞ்ஞானதேசிகரவர்கள் பலமுறைவற்புறுத்தி எழுதினமையால், வினாவில் இதனைப் பதிப்பிக்கலானேன்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கோயில் தர்மகர்த்தாவும் செவ்வனே திருப்பணிசெய்துவருபவர்களுமாகிய (புதுக்கோட்டையைச்சார்ந்த இராமசந்திரபுரம்) ம-ந-ந-ஸ்ரீ தீ. சோ. முருகப்பசேட்டியாரவர்கள், இவ்வரியநூலைப் பதிப்பித்தற்குப் பொருளுதவிசெய்தார்கள்.

இதனை ஆராய்ச்சிசெய்தபொழுதும் பதிப்பிக்கும்பொழுதும் உடனிருந்து உதவிசெய்தவர், மைலாப்பூர் P. S. ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதராகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ இ. வை. அநந்தராமையரவர்கள்.

இந்நூலாசிரியர் தெய்வத்தன்மை உள்ளவராதலாலும் வேறு பிரதிகளின் ஸகாயமில்லாமையாலும் எழுதுவோரார் பிழைபட்டு விளங்காதசிலவற்றைத் திருத்தவதற்கு அஞ்சி, பிரதிகளில் இருந்த வண்ணமே பதிப்பிக்கும்படிநேர்ந்தது.

நேரிசை வேண்பா.

நாவுக் கரசு நரலையுந் தாதெடுத்த
சேவுக் கரசு சிவக்கொழுந்து - யாவுக்குஞ்
சான்ருத் துலங்குமுதல் சம்புகடை ஞாழலில்வாழ்
தோன்றாத் துணையே துணை.

பிலவங்களு }
தைமீ ககூ-உ. }

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகம்.

பாயிரம்.

காப்பு.

சொன்னவாறறிவிநாயகர்.

அறிசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னினான் மாட மோங்கும் பாதிரிப் புலியூரைய
னென்னையா னுடைய வீசன் மன்னிடத் திருந்த வோங்கம்
கன்னிதா னீன்றெடுத்த கடம்பொழி சுவட்டு நால்வாய்ச்
சொன்னவாறறியும் யானை *துணையடி தொழுவோம் யாமே. (க)

மேந்தாமலை விநாயகர்.

நேரிசைவேண்பா.

தேனார் திருப்பா திரிக்கீழ்த் தவம்புரியுங்
கானார் குழலாள் கருத்துறைசேய் - வானார்
குடகமதில் வீற்றிருக்குங் குஞ்சரக்கன் மென்பாற்
கிடமுளரி மாத ிரிருப்பு. (உ)

* சொன்னவாறறிவிநாயகரென்பது, இத்தலவிநாயகர் திருநாமம்;
“முன்ன வாவிய பழம்பொருள் யாவையு முனிந்து, பின்ன வாவிய பெரும்
பொருள் யாவையு நல்கும், பொன்ன வாஞ்சடைப் பாடலேச் சுரனருள்
புதல்வன், சொன்ன வாறறி களிற்றெழிற் றுணைமலர்ச் சரணே.”

(திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப்புராணம், காப்பு, உ.)

† முளரிமாதர் - அஷ்டலக்ஷமிகள்.

ஸ த ல வ் ரு க்ஷ ம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அன்னை யருந்தவஞ் செய்கின்ற காலத் தருகிழலாய்க்
கன்னி வனத்தி லொருபா திரிகைதை செங்கழுநீர்
பன்னு மலர்க்கொன்றை செண்பகங் கோங்குடன் ஞாழன் மத்தம்
புன்னை நறும்பிச்சி வெள்ளெருக் கம்புயம் பூத்ததுவே. (ந)

நூல்.

ஒருபோதுமயங்கிசைக்கோச்சகக்கலிப்பா.

பூமலை புனைந்தேத்திப் பொன்மலை முடிதாழ்த்துப்
பாமலை நவின்னேத்திப் பலவமர ரடிவணங்க
வாழிமறை யொருநான்கு மண்முதலா கியவைந்து
மூழிகளும் படைத்துடைய வொருமுதல்வி யுடனிருப்ப
வெம்முடைய பவமுனியுங் கயமுனியு மிகலிமையோர்
தம்முடைய தவமுனியுந் *தாரகனுந் தனிகிற்ப
ஞானத்தின் வடிவாய நந்தீசர் பணிகேட்பக்
கானத்தின் முதலாய கன்னிவனத் தினிதுறைவோய்!
(இஃது எட்டடித்தரவு.)

வேதமுதற் றனிவிளக்கின் மெய்ஞ்ஞானச் சுடர்ச்சிகைமே
னாதமதற் கப்புறமாய் நணுகரிய வொருபொருண்
படைத்தருள வயனாகிப் பாலித்தற் கரியாகித்
துடைத்தருள நீயாகித் தோன்றுவதுன் றெழிலாமே!

ஸ்தலவருகடி—கன்னிவனம் - இத்தலத்தின் திருநாமம். ஞாழல் -
புலிநகக்கொன்றை. பாதிரி, தாழம்பூமுதலியவற்றைப் பூத்ததென்பதை,
இந்நூல் நக, சக - ம் செய்யுட்களாலும், “பன்னிரு பூமலர் பாதிரிக்கணை”
(திருநகர. எங) எனவும், “புன்னைபுண் டரீகம் பூக்கும் பாதிரிப் புலியூர்”
(பிரமசீல. உ) எனவும், “கோங்கு சண்பகம் பிச்சிவென் னெருக்குச்செங்
குவளைதா மண்புண்ணை, தேங்க மழ்கொன்றை ஞாழலுன் மத்தங்கான்
செழித்தலர் தாழம்போ, தோங்கு பாதிரி காலையு மாலையு முகைத்தவிழ்ந்
துமைபுசைக், காங்கு வேண்டிய தருணத்தி னுதவிடு மற்புதஞ் சொலந்
பாற்றோ” (பாடலமூல. கஉ) எனவும் வரும் இத்தலபுராணச்செய்யுட்களாலு
முணர்க.

* தாரகன் - பிள்ளை; முருகக்கடவுள்.

வானவரும் பூசரரு மறைநெறியால் வகுத்தமைத்த
போனகங்க ளெனைப்பலவும் புனிதமெனக் கொள்ளாது
கண்ணப்பன் மணிவாய்ப்பொற் கலசவினாப் புனலாட்டி
யுண்ணப்பா வெனவளித்த ஐனமுத முகந்தனையே!

வானவராய் நரகராய் மானிடராய் விலங்காகித்
தானவராய்ப் பிறவுமாய்த் தம்முள்ளே தடுமாறி
யெண்ணரிய பல்லுயிரு மிறந்துபிறர் துழலுமது
விண்ணவனே நீவகுத்த வினையாட்டின் கூத்தன்றோ!

(இவை மூன்றும் நாலடித்தாழ்சைகளி.)

அடையலர் திரிபுர மழலெழுவொருமுறை
வடவரை தொடுசிலை வளைவுசெய் தருளினே;
தடவரை தொடவரு தசமுத நெருவனை
யுடலொடு முடியறவொருவிர னிறுவினே;

(இவை இரண்டும் ஈரடி அராகங்கி.)

அரவநெடுந் திணைக்கடல்வா யாலால் மெழுகெங்கிச்
சார்பரவச் சிறிதிருண்ட சுந்தரகந் தரத்தினையே!

அருமுனிவ னடியிணையி லபயமென வீழ்பவன்மேல்
வருமறவி யுயிர்வீழ மறிந்துருள வுதைத்தினையே!

அனைத்துலகிற் பல்லுயிர்க்கு மாருயிரா யமர்ந்தனையே!
கினைப்பவனாய் கினைப்புமாய் கினைப்பதுமாய் கின்றனையே!

வேடுருவந் தரித்தருளி விசயனுடன் பொருதனையே!
நாடறியத் திருத்தாது நம்பிவிட நடந்தனையே!

விண்ணவர்கின் றபயமிட மேல்வருவ தோராது
கண்ணருளென் றிருந்தபடி கவிவிடமுண் டருளினையே!

(இவை ஐந்தும் பெயரித்தும்வந்த ஈரடித்தாழ்சைகளி.)

சொரிமத கரியை யுரித்தனை
சுரநதி சடையி லடக்கினை
பொருபுவி யதனை யுடுத்தனை
பொறியர வனையி லசைத்தனை.

(இவைநான்கும் முச்சீரோரடி அம்போதரங்கங்கி.)

திருப்பா திரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

மறைவிரித்தனை
பொருடொகுத்தனை
மழுவலத்தினை
மானிடத்தினை

பிறைமுடித்தனை
பவமறுத்தனை
பெண்ணுமாயினை
பாணுமாயினை.

(இவை எட்டும் இருசீரோடி அம்போதரங்கங்கள்.)

எனவாங்கு,

(இது தனிச்சொல்.)

மெய்ம்மொழி வேதியர் நெய்ம்மலி வேள்வியிற்
பண்ணுறு நறும்புகை விண்முகில் காட்டுஞ்
சீத வார்பொழிற் பாதிரிப் புலியூ
ரருமறை முதல்வனின் றிருவடி பரவுதந்
தீநெறிப் படரார் செம்மைநீ பணித்த
தூநெறிச் சென்ற தொண்டரிற் கூட்டா
தொழியாப் பிறவியுட் கூட்டினு
மழியா வன்புகந் தருளுக வெனவே.

(இஃது ஆசிரியச்சுரிதகம். க)

நேரிசைவேண்பா.

வேத மொழிவிசம்பு மேனி சுடர்விழிமண்
பாதந் திருப்பா திரிப்புலியூர் - நாதர்
பரமாம் பரமாம் படுகடலெண் டிக்குங்
கரமா மவர்க்குயிர்ப்பாங் கால்.

(உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கால்கொண்டு கண்ணழல் கொண்டுகை யிற்றிரி சூலமென்னும்
வேல்கொண்டு காலனை வேளினை வெந்திற லந்தகனைச்
சேல்கொண்ட வாவித் திருப்பா திரிப்புலி யூரிற்செல்வர்
பால்கொண்ட நீற்ற ருதைத்ததுஞ் சுட்டதும் பாய்ந்ததுமே. (ங)

உ. பரம அம்பரமாம் படு கடல் - மேலான ஆடையாகும், ஒலிக்கின்ற கடல். இச்செய்யுளும், "பாடுவார் பாடும்" என்னும் கசு - ம் செய்யுளும் தமிழ்நாவலர்சுரிதையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

ங. அந்தகன் - அந்தகாசுரன். இச்செய்யுள் நிரனிறை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பாய்ந்தநீர் பரந்த வேணிப் பாதிரிப் புலியூ ராய
ராய்ந்தநூல் வனாந்த வேட்டுக் கஞ்சனக் காப்புச் சாத்த
வாய்ந்தநீர்க் கடல்க ளாற்றா மற்றவர் பெருமை மண்மேற்
மேய்ந்தநூற் சிறிது வானாண் மனிதரோ செப்பு வாரே. (ச)

த வ ம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சென்று தீதலத் தெல்லை காணிலென் *
மெய்வ மாநதிக் துறைக ளாடினென்
னின்று தீயிடைத் தவமி யற்றிலென்
னீறி டார்களே நிரய வாணரே
கொன்று தீவினைக் கொடுமை யானருங்
கோதி லஞ்செழுத் தோதி நீறணிந்
தின்று பாதிரிப் புரிசை சேர்வரேல்
யாவ ராயினுந் தேவ ராவரே. (ரு)

தலைவியிரங்கல்.

எழுசீராசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

தேவா சுரர்பிற ரூரகா திபர்செய
லறியா தயர்வுறு சிறியோமைக்
காவா யெனவெறி கடல்வாய் விடநுகர்
கருண லயர்பயில் கடைஞாழற்
பூவா தொழிகில ரூரவா திகண்மயில்
செயலோ விதுகுயில் பொழிநேறுங்
கூவா வதிவன வவரோ வருகிலர்
கொடியே நெதுசெய்து முடிவேனே. (சு)

ச. அஞ்சனக்காப்பு - மைக்காப்பு. நூல் - நூலறிவு; செயற்கையறிவு.
சிறிதுவானாள் - சில்வாழ்நாள்.

ரு. “பரவை யாடினு நதிக ளாடினும்” என்னும் திருவருணைக்கலம்
பகச்செய்யுள், இதன்கருத்தைத் தழுவிவந்துள்ளது.

சு. உரகாதிபர், எழுவாய். கடைஞாழல் - இத்தலத்தின் திருநாமம்;
இஃது இக்கோயிற் சிலாசாஸனத்தங் காணப்படும்.

சந்தக்கலிநிலைத்துறை.

முடியுடை யமரரு முனிவரு முறைமுறை தொழுதோதிக்
கடியுடை ஹிளாமலர் பலகொடு வழிபடு கடைஞாழற்
கொடியுடை ஹிடையினர் குலமறை முடிமிசை வருகோலத்
தடியுடை யவரடி பணிபவ ரிமபுர மடையாரே. (எ)

அறுசீராசிரியச்சந்தலிருத்தம்.

அடல்ஹிடை தன்னை யுகைத்தா
ரதஞ்ரரி தன்னை யுடுத்தா
ரரவுகள் பின்னி முடித்தா
ரழகிய ரென்ன ஹிருப்பார்
மடவரன் மன்னு மிடத்தார்
மறலியை முன்ன முதைத்தார்
மருவிய கன்னி வனத்தார்
மலர்மிடை புன்னை நிழற்கீ
முடலிடை யென்னுயி ரொப்பி
ருருவுடை யன்ன நிகர்ப்பி
ரொளிமதி யன்ன முகத்தி
ரொருமயில் வன்ன நிகர்ப்பிர்
தடமுலை துன்ன ஹினைத்தே
தளர்வுறு மின்னு யிருக்கோர்
சரணுள தென்ன வுரைப்பிர்
தனிபடு மின்ன றவிர்த்தே.
(தலைவன் தலைவியை இரந்து பின்னிற்றல். அ)

அ ம் மா னை.

கலித்தாழிசை.

இன்ன திதுவென் றிறைவன் றிறமதனைச்
சொன்ன மறையுந் துணிந்திலகா ணம்மாளை
சொன்னமறையுந் துணியாத் தோன்றாத் துணையினைநங்
கன்னி வனத்திடையே காணலா மம்மாளை
கண்டார் பிறிதொன்றுங் காணார்கா ணம்மாளை. (கூ)

கூ. தோன்றாத்துணையென்பது ஸ்வாமி திருநாமம்; “தோன்றத் துணையா யிருந்தனன் நன்னடி யோங்களுக்கே” (திருநா. தேவாரம்).

கட்டளைக்கலித்துறை.

மானுள பேதை மயிலுள சாயன் மறக்கவொட்டா
தேனுள வல்லி பலவுள கிள்ளை சிலமிழந்துங்
கானுள கண்ணுதல் கன்னி வனங்கரு தாரிணையும்
யானுள நெஞ்சம் பிறிவதெவ் வாறில் விரும்பொருட்டே.

(பொருள்வயிற் பீரியுந்தலேவன் அழங்கல். ௧௦)

புயவகுப்பு.

ஆசிரியவண்ணலிருத்தம்.

பொருள்புரி மறைநாலு முறைநின்றியம்பின்
புகலியர் பெருமானு மரசும்புகழ்ந்தன
புலநெறி தொடராத விதயம்புரிந்தன
புகர்முக மதவேழ வதனம்பிந்தன
வருளுடை மலைமாதி நகலம்புணர்ந்தன
வவமதி விதிபேணு மகமுன்றுசுந்தின
வழல்வழி திரிசூல வயில்வென்றிகொண்டன
வரிமுத விமையேற்க ளபயம்புகுந்தன
மருள்புரி மணிவினை யினைகொண்டன
மதுகர கிராக்மு டல்கொன்றைதுன்றின
வரமிகு திருநீறுமுழுதுநுதைந்தன
வடிவுண்ட வடிகாதின மகரங்கிடந்தன
விருள்கெட மணிநாக வலயஞ்செறிந்தன
விடம்வல மடமானு மழுவும்பொருந்தின
விகலினர் புரமான வெரியம்புகொண்டன
வியல்பயில் கடைஞாழ விதைவன்புயங்கனே. (௧௧)
அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

புயங்களி லகன்ற மார்பிற் புரிசடைப் பரப்பிற் காதில்
வயங்கொளி துதலிற் கையின் மருங்கினி லலையிற் றுளிற்
பயங்கொள வரவ மார்த்த பாதிரிப் புலியு னாயர்
தயங்குநற் கொன்றைக் கின்றென் றையலான் மைய லாமே.

(பாங்கிகூற்று. ௧௨)

கக. 'புகலியர் பெருமானு மரசும் புகழ்ந்தன' என்றார், இந்த இருவருடையதேவாரங்களே இத்தலத்திற்குண்மையின்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

மையன் மடவீர் வயற்பா திரிப்புலியூ
 னாயர் திருக்கெடில மாட்டி யவர்சாந்தர்
 தையன் முலைமேற் றடவாதே புன்மருந்து
 செய்ய விவன்பசலை தீருமோ தீராதே.

(பாங்கிகூற்று. கா)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தீராத விருவினையுந் தீர்த்து மேன்மை
 தெளியாத மனந்தெளிவித் தென்னைப் பின்னை
 வாராத வகைசெய்த மன்னன் கன்னி
 வனநாதன் கடைஞாழன் மருங்கு வாய்விட்
 டாராத கருங்கடலு முன்றில் வாய்கின்
 றாற்றாத வன்றிலுநின் றழலே சிந்தி
 ிராத வாடையுந்தந் தகன்றா ரல்ல
 ரென்கொலே தலைவர்பிரிந் திருந்த வாறே.

(தலைவிகூற்று. கசு)

தலைவி இரங்கல்.

கலிநிலைத்துறை.

இனாதேர் குருகே யெறிவார் தினாயே தினாமோதுங்
 கணாசேர் பொழிலே பொழில்சூழ் கழியே கண்டிரே
 நனாதேர் விடையார் கடைஞா ழுவினான் மலநூதம்
 வினாதே ரளிபோல் வினவா தகல்வார் மெய்ப்பாடே. (கரு)

கோச்சகக்கலிப்பா.

பாடுவார் பாடும் பரிசில் வரிசையெல்லா
 மாடுவா ரன்றி யயலா ரறிவாரோ
 தோடுவார் காதன்றே தோன்றாத் துணையையர்
 பாடுவா ரோரிருவர்க் கிட்ட படைவீடே. (கசு)

கந. கெடிலம் - இத்தலத்தைச்சார்ந்த நதி.

கசு. பாடுவார்ஒரிருவர் - கம்பளர், அசுவதரர்; “காதுலிரண்டுபேர்”
 என்பது தில்லைக்கலம்பகம்.

எழுசீர்ச்சந்தவிருத்தம்.

படைவாண்*முறிந்து விழவாலறைந்து படுவானையுந்தி வெருவா
மடைவாய்விழுந்து முழுவோர்மலங்கி னுடனேபிணங்கு வயிற் குழி
கடைஞாழலெந்தை மலைவாணர்தந்த கனிவாய்மடந்தை தணிநீர்
குடைவானடைந்த சுனையேதருங்கொல் குறுவோர்வரும்பு குறியே.
(சுனையிந்துரைத்தல். ௧௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

குறியா விற்ப மன்பருக்கே கொடுப்பார் திருப்பா திரிப்புலியூர்
மறியார் கையர் மலைபாழு மயிலே யனையீர் மாண்டுகெடுத்து
கறியா துங்கண் மருங்கணைந்தோ மழியா மயங்க விழிவேல்கொண்
டெறியா வவ்வெல் பறியாதே யேகா நின்ற லாகாதே.
(தலைவர்கூற்று. ௧௮)

காலம். மடக்கு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

காதலா ரங்கிருந்து பொன்படைக்குங் காலங்
கதிர்முலையு மிங்கிருந்து பொன்படைக்கும் கால
மேதிலார் கொடியவா யலர்தூற்றுங் கால
மிளந்தென்றல் கொடியவா யலர்தூற்றுங் காலந்
தாதுலா மலர்க்கொன்றைச் சடையர்கடை ஞாழற்
சங்கராப்பொங் கரவையார் தமதருள்போற் குளிர்த்து
மீதுலா மதிக்கதிரு மெனக்கழலுங் கால
மெய்க்கிறையுங் கைவளையு மெனக்கழலுங் காலம். (௧௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

காலமுங் கழிந்து மற்றைக் கடவுள் ரிறந்து விண்ணு
ஞாலமுங் குலையும் போது பாதிரிப் புலியூர் நாதர்
கோலமுங் கூத்துக் கேற்பக் கொண்டிதண் டோள்கள் விசிச்
சூலமுந் திரிவித் தாடல் புரிவரச் சுடலை மீதே. (௨௦)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

மீது படும்புர மும்புர வாணரு மென்னகை வெங்கனலிற்
மீது படும்படி வென்றவர் நின்ற திருக்கடை ஞாழலின்வா

* படைவாள் - கலப்பை.

யாது படுங்கொல் பிரிந்தவர் நெஞ்சு மிருந்தவர் நெஞ்சருகக்
கோது படும்படி வந்தெரி சிந்தின கொண்டலி னுண்டெளியே.

(பாங்கீ இரங்கல், ௨௧)

களி.

எழுசீர்க்கழிநெடி லடி இரட்டை ஆசிரியவிருத்தம்.

துள்ளித் துடித்துவரு கின்றவரு கந்தமுனி

கோசார நின்றுகொளுவத்

*தோண்டிக் குடத்தைவர வைபுச னைக்குரிய

சோமாசி யாரவர்பனங்

கள்ளுக்கு நல்லவ ரவர்க்கந்த மந்திர

மிடும்புத்தர் கஞ்சனுக்குங்

காலங் கழிந்தவர்க டென்னங்க ஞன்பவர்கள்

கடைஞாழ லுடையார்கண்முன்

மெள்ளித் தெளித்தமுது சன்னாசி நீபுதிய

தெய்வங்க ளாடுவதடா

தேவாச ராதிபர்கள் வாமாதி பூசையி

லெடுத்தப் பொடித்ததுநாயைத்

தள்ளித் தெறித்ததொரு விந்துக் கொடுப்பமிரு

சந்துட்ட ராவர்பனவர்

சாமாதி வேதமிவை வாமா கமத்திலுள

தத்வப்ர சித்தியிதுவே.

(௨௨)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

இலங்கை காவல னொருபது முடிகளு மிருபது தடந்தோளு
மலங்க மால்வரை யடியினின் மடிதர மணிவிரல் பணிகொண்டார்
கலங்கள் சூழ்கடல் சேர்க்கடை ஞாழலங் கடவுளர் கமழ்கொன்றை
யலங்க லாவினி யென்குறை யென்மக ளதன்வண மானுளே.

(செவிலி யிரங்கல், ௨௩)

செ. வேறு.

ஆனுடைய கொடிவலத்த ரருளுடைய கொடியிடத்த

ரலர்ந்த கொன்றைக்

கானுடைய சடைமுடியர் கடைஞாழன் மருங்கொருவர்

கணிவாய் மாதே

தேனுடைய தழையுடையர் திகைப்புடையர் சிலையுடைய
ரலரே யெய்த
மானுடையர் முருகனிலும் வடிவுடைய ரிவர்க்கிதுவென்
வந்த வாறே.

(பாங்கி தலைவிக்குத் தலைவன் துறையுணர்த்தல். ௨௪)

ஊசல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

வாசக் குழலசைய வாட ஞ்சல்
மகரக் குழையசைய வாட ஞ்சல்
பூசம் கயல்புரள வாட. ஞ்சல்
புருவச் சிலைவளைய வாட ஞ்சல்
தேசத் தவரெவர்க்கு மரண மண்ண
றிருப்பா திரிப்புலியூர்ச் செல்வ ரீந்த
நேசக் கழல்பாடி யாட. ஞ்ச
னிரைவளையீர் நெஞ்சருக வாட ஞ்சல்.

(௨௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

ஊச லாடு மிடத்திலை யுறையு மிதணத் துளரல்லர்
பேச லாவ தொருதுணையுங் காணேன் பேணார் புரமானப்
பூச லாடு மரன்கன்னி வனத்துப் புனத்தென் னிறை கொண்ட
மாசி லாத மணிமுறுவன் மாணு ரெங்கே போனாரே.

(தலைவன் வறுங்குளநாடி. மறுகல். ௨௬)

கெ வேறு.

போனக மேவிட மேறுவ தேறுடை தோல்புனை பூணரவங்
கானக மேவிட மாசிலு மாதொடு கன்னி வனத்துறைவார்
தேனகு நாண்மல ரோனெடு மான்முத லாகிய தேவரெலாம்
வானக மானவை யாளவு மேவுவர் மீளவு மாறுவரே.

(௨௭)

சந்தத்தாழிசை.

மாறி லாமலைக் கொடிபாகர் வாவு போர்விடைக் கொருபாகர்
மாசி லாமறைத் திருநூலர் மார்பு சேருமூப் புரிநூலர்
நீறு பூசமெய்த் தவவேடர் நேரி லாதவற் புதவேடர்
நீடு மாமதிற் புடைகுழு நேசர் பாதிரிப் புலியூரி

லாறு சூழ்துறைக் கருகாகி யாதி மாநவர்க் கரிதாகி
யாறு கோடி*கற் பகரீடி யாடன் மாமயிற் சூலமேவி
நாறு தேன்மலர்ச் சுணையாடி நாகி வார்பனிக் கறைகூடி
நாளு மாமிருப் பிடமேவி நாக பூமியொப் பெனலாமே.

(இடம்பெற்றுத்தொல். ௨௮)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆமாகி லவர்க்கிப்போ தகல்வ தற்றே
யசன்றிடினுஞ் சிற்தேனு மாற்றே நென்றார்
தாமாகித் தனிமடவார் தவிர்க வென்றார்
றவிர்வரோ தமைத்தவிரத் தள்ளி யுள்ளம்
போமாகிற் போகாமற் புகுந்தாட் கொள்ளும்
புனிதர்திருக் கடைஞாழல் பொருந்தா தார்போல்
யாமாபித் தனியுயிர்கொண் டிருப்போ மன்ப
ரெடுத்தவினை முடிப்பதற்கே யேகு வாரே.

(தலைமகள் வருந்தல். ௨௯)

நேரிசை வேண்பா.

†ஏகாய மென்முலைமே லிட்டா ரிடைகெட்டே
னாகாய மென்ன தலர்புனைந்தார் - மாகாயக்
கைம்மாணச் செற்றார் கடைஞாழ லேயனையி
ஷெம்மாணத் தாய்மா ரிரந்து.

(தலைமகள் கூற்று. ௩௦)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இரவ லாளருக் குகவ மாசிதிக்
கென்று காணிடைச் சென்ற வீரர்தேர்
வரவு தாழ்முற் படமு கிற்குலம்
வந்த தாமெனச் சிந்தை செய்திட
லரவ மேகலைத் தெரிவை வான்முழக்
கல்ல விம்முழக் ககில லோகமும்
பரவு பாதிரிப் புலிசை மாநகர்ப்
பரமர் கோயிலிற் பணைமு முக்கமே.

(தலைமகளைப் பாங்கி ஆற்றுவித்தல். ௩௧)

பிச்சியார்.

பணைம தக்கதக் கரியு ரித்தகைப்
 பரமர் பாதிரிப் புலிசை நாதர்தந்
 துணைம லர்த்திருக் கழல்வ முத்துமெய்த்
 தொண்டு பாடுசெந் தொண்டை வாயினீ
 ரிணைசி லைப்பிறைக் கிசைய நீறுகொண்
 டிட்ட சுட்டி * நெஞ் சுட்டி யிட்டதெம்
 † முணர்வி'ளக்கவோ நகைவி ளக்கினீ
 ருயிர்கு றைக்கவோ மயிர்கு றைத்தே. (௩௨)

செ வேறு.

குறைவிளம்ப வயன்முதலோர் காலம் பார்த்துக்
 கொற்றவா யிற்புறத்து நிற்ப வேத்தி
 மறைவிளம்ப வொருமுனிவன் மைந்தற் கன்பான்
 மறிகடலன் மறித்தருள்வோர் வடிவார் கண்டக்
 கறைவிளம்ப வருங்கருணை யெல்லை தொல்லைக்
 கன்னிவனத் திருந்தவர்க்கென் கன்னி மைய
 விறைவிளம்பத் தவிருமது தவிரா தானா
 லெறிவளையீர் வெறிக்கொடங்கி யென்செய் திரே.
 (வேறிவ்லக்கியவழி அறத்தொடுநிற்பல். ௩௩)

வஞ்சித்துறை.

என்னை யயர்த்தன
 முன்னை வினைத்தொகை
 கன்னி வனத்திறை
 தன்னை நினைக்கவே. (௩௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

தன்னையா னினைப்பத் தந்து தலையளிப் பதற்கு நாபேன்
 பின்னையான் செய்யுங் கைம்மா றற்கிலேன் பெருமை யாலே
 முன்னையா ரணங்க ளோதும் பாதிரிப் புலியூர் மூர்த்திக்
 கென்னையாட் கொடுப்ப தன்றி யேழையே நென்செய்கேனே. (௩௫)

* நெஞ்சன் தீயிட்டது.

† உணர்வு இளக்கவோ.

நேரிசை வேண்பா.

செய்ய கரிய திகழ்கண் மணிப்பாவை
யைய வரியவே யானாறு - நெய்தல்
கழியெலாம் பூக்குங் கடைஞாழல் காணா
விழியெலாங் காணா விழி.

(ஈசு)

தாழிசை.

விழியி னீளமொரு கிழியி லேமுடிய
வெழுதி மீளமுலை யெழுதுவி
ரொழியு றேயிதனை நீனைவு ருதுபனை
மடலி னானைவர வுணைசெய்தீர்
கழியில் வானைவய விடையு லாவுகடை
ஞாழ லாதிகர மானனார்
மொழியை நேரிடையை நடையை வேறெழுத
வியலு மாகிலிது முயலுமே.

(பாங்கி தலைமகளவயவத் தருமைசாற்றல். ஈசு)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

* முயலி னுறுதய ரகல வருள்புரி
முதல்வர் வாரிள முகிழ்முலைக்
கயலி னிகர்வரு நயனி யிடமகிழ்
கடவு னுறைகடை ஞாழல்வா
யியலின் மயிலனை யவரொ டெறிதினா
மருனி யிடையிடர் படவரும்
புயலி னழகிய குழலி நனைதுகில்
புலர வெனதுயிர் புலருமே.

(தலைவன் இன்றியமையாமையியம்பல். ஈசு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

புலவர்க் கருளும் பொருளுடைத் தாய்ப்புய நான்குடைத்தாய்க்
கலவக் குலமயில் பங்குடைத் தாய்க்கண்ணி காவனத்தே
பலவற் புதமலர் காட்டிய கோட்டுப்பொற் பாதிரிக்கீழ்
கிலவச் சுடர்முடிக் குன்றடி யேனுக்கு நேர்பட்டதே.

(ஈசு)

* “முன்னின்றமுடக்கான்முயற்கருள்செய்துநீள், புன்னின்றமழ
பாதிரிப்புலியுருளான்” (திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம், க)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

பண்ட ரங்க நடித்த நாளி லடுத்த நீறு பரப்பிவெண்
கொண்டல் வந்து படிந்த பொன்வரை யொக்கு மேனி குனித்தநா
ளண்ட முட்ட வழற்ப ரப்பி யகற்ப தெத்ததை யொக்குமெய்
கண்ட தென்கடை ஞாழ லாதிபர் கையில் வைத்த கபாலமே. (௪௦)

மடக்கு.

கட்டளைக்கலிப்பா.

பாலற் கீவரப் பாவின் பரப்பையே
படர்ச டாடவிப் பாவின் பரப்பையே
யால முண்ப ரகிலம் புரக்கவே
யரணி லெய்வ ரழலம் புரக்கவே
கோல மல்லது பாடலச் சாகையே
கூத்தர் மேவுபொற் பாடலச் சாகையே
காலந் தோறுந் தரும்பிற போதுமே
காண லாங்கடை ஞாழலெப் போதுமே. (௪௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

ஞாழலிற் போது தத்தந் தலைப்பெய்து நறும்பூந் தாழைச்
சூழலுக் கருகே சோதி பாதிரிப் புலியூர்ச் சோலை
நீழலிற் பன்மான் சூழ நின்றமா னென்றுக் குள்ளந்
தாழலிற் பெரிய மேன்மை யழிவதோ தக்க வாறே.
(கற்றறிபாங்கன்கழறல். ௪௨)

ம த ங் கு.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி இரட்டையாசிரியலிருத்தம்.

தக்க னென்று தலைக்கு லைத்தவ ரங்கி ருக்கவி ருப்புடைத்
தையல் பங்குடை யையர் செய்ய தழற்பொ றித்தது கட்பனைக்
கைக்க ருங்களி ரென்று ரித்த கரத்தர் தென்கடை ஞாழலெங்
காள கண்டர் திறம்பு கழ்ந்தெதிர் மீள விட்ட பதத்திடைப்
புக்கு நின்று புரிந்த ரங்கின டந்து வந்து புருந்துகைப்
போதெ டித்துந் டித்து வாண்முக மீதெ டித்திரு காதின்மேன்
மைக்க ருங்கயல் சென்று மீள மதங்கி தாள விதங்களால்
வந்த சாதி யெடுக்கின் மாமறை தந்த சாதி மயங்குமே. (௪௩)

தாழிசை.

சாதி பேத விகற்ப மாவன நற்பு தாதி சடங்கன்சந்
தர்ப்ப மல்லது தத்வ பேத மநேக மாவ தணுக்குளே
நீதி நீதி யெனக்க ளித்து நினைக்க நின்ற வனைத்தினு
நிற்ப தொன்றுள தென்று நாமு னிருந்த நேமி வரைப்புறத்
தாதி தென்கடை ஞாழ லாதி யகண்ட ஞாழி யரிக்கெய்தா
யன்ப ரான பசுக்கள் பாச மறுக்கு மத்த வராகமெய்
சோதி ஞான முனாக்க வந்தது சாதி யேதிது நிற்கநீ
சுத்த னாக வனுக்ர கித்தது மித்தை யேநினை கித்தமே. (சச)

தவம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
கித்தில முறுவற் பவழவாய்ப் பிறழங்க
கயல்விழி நிராவளை யிடமாக்
கைத்தலத் திருந்த புள்ளிமான் மறியக்
* கடிலமா நதியதன் வடபாற்
செய்த்தலைக் குவளை மகளிர்கண் காட்டுந்
திருக்கடை ஞாழவி லிருந்த
பைத்தலைத் துத்திப் பணியணி யாரப்
பரமர்தாள் பணிவது வரமே. (சரு)

மறம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
வரிக்கறையா னரித்தபனஞ் சருகோ தூதா
மண்ணரசர் திருமுகமாய் வந்த தெங்க
ளரிக்கயல்வாள் விழிக்குயிலைத் தருக வென்றா
லவனிதன்மேற் பரிசமழ கியதே யன்றோ
கரிக்கரட வரைப்படுத்த கன்னி காப்புக்
கருவேடன் மகன்புணர்ந்த பெருவே டன்பெண்
டிருக்குலமென் றறிந்திலனோ நன்று வென்றிச்
சிலைகொடுவா தலைகொடுவந் திடுவ தற்கே. (சசு)

ஷெ வேறு.

இடிக்குமெரு தொன்றுதனி லேறிவரை மார்பத்
தென்புவரி யாமையொ டிலங்கெயி றழுந்தக்
கடிக்குமர வங்களு மணிந்துபலி கொள்ளக்
கன்னிவன நாதர்கடை யின்புற நடந்தா
லடிக்குமது மாலைபுனை வார்துழலின் மீதே
யாரமணி வார்முலையி லஞ்சன மளிப்பார்
வடிக்குநெடு வேல்விழியின் மென்களப முய்ப்பார்
வல்லியர் தொடங்குவன சொல்லிமுடி. மாதே. (௪௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லொன்று கவிக்கரசைத் துகில்புனையா தவர்கடலிற்
றொடுத்து விட்ட
கல்லொன்று புனையாக்கிக் *கரையேற்றும் பிரான்கன்னி
வனமே யன்னீர்
வில்லொன்றை துதலாக்கி விழியிரண்டைச் சரமாக்கி
வேளை வாளா
கில்லென்று நீரேபோ யவனாண்மை தனைச்செலுத்தி
நிற்கின் தீரே. (௪௮)

சந்தவிருத்தம்.

கிளைபவர் தீவினை யான துரந்தவர்
கிலநெடு வானுல காள வரந்தரு
கிருமலர் பாதிரி நீழ லமர்ந்தவர்
கிரைவளை வாணகை மாதொருபங்கினர்
கனமுழ வோடிசை கூட நடம்புரி
கனக சபாபதி பாணன் மணங்கமழ்
கழிபுடை சூழ்கடை ஞாழல் விரும்பிய
கடவுளர் சேர்கயி லாய மருங்கொரு
சுணையிடை யாழ்புன லாடி விழுந்திவ
டுறைவழு வாவழி வாயலமந்துறு

* கரையேறவிட்டவரென்பது இத்தலத்தில் ஸ்வாமியின் திருநாமம்; திருநாவுக்கரசுநாயனாகக் கடலினின்றும் கரையேறவிட்டதுபற்றி இது வழங்குவாயிற்று. அவர் கரையேறிய இடம் கரையேறவிட்ட ரூப்பமென வழங்கப்படுகின்றது.

தயர்படு போதிரு தோளில் விழுந்திவ
 மனைமுலை தோளொடு கூட முயங்குபு
 வினைபுனை வார்குழ லானை யதன்கரை
 மிசைவசை யோடிசை யாவகைதந்தொரு
 விடலைமு நேகினன் யான துகண்டனன்
 வினைவறி யேனினி மேல்விதிநின்றதே.
 (புறநாடுபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுநின்றல். சக)

ச ம பி ர த ம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.
 நின்ற குலக்கிரி யெட்டையு மெட்டி
 வளைப்பன் மறித்திவையே
 நிலைபெறு விப்பனி நீள்வல யத்தையொர்
 சிறுகடு குட்பொதிவன்
 சென்று குளிப்பன் முகிற்பட லத்து
 மறித்து நிலத்திழிவன்
 நிகையை விழுங்குவ னிவையல வித்தை
 திருந்தலர் விட்டவுழைக்
 ஈன்று தரித்த கரத்தமு தக்கடல்
 கன்னி வனப்பெருமான்
 கழனினை யாதவர் புரிபெரு வேள்வி
 கலங்க நடுங்கிவளைத்
 தன்று கணத்தொடு சென்று திகைப்ப
 வடங்க வுறுப்பழியா
 வமர னொருத்தனை வரவு மழைப்பனி
 வவனி தலத்திடையே.

(௫௦)

கலிச்சந்தவிருத்தம்.

தலைவானவர் தலைமாலகண் மிடைதாழ்சடை மிசையோர்
 கலைவான்மதி புனைவேணியர் கடைஞாழலை யுடையார்
 மலைவாய்வனி தையரோபொரு மகராலய வனசத்
 தலைவாய்வரு மமுதோடெழு மவரோவரு மிவரே.

(ஐயம், ௫௧)

தலைவியிரங்கல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

வருந்தாத வகைநாங்கள் வருந்தத் தேங்கி
 வளர்மாவின் தளிர்கோதி மலர்ந்த புன்னைக்
 கருந்தாது புரைகிதத்துக் குயில்க ளாலக்
 கண்டாலும் வாரார்கொல் கன்னி காப்பர்
 திருந்தாதார் பூரமூன்று மெரித்த மேருச்
 சிலையினர்பு திரிப்புலியூர்ச் செல்வர்க் கன்பு
 பொருந்தாதார் மணம்போலப் பொன்றுங் காலம்
 பொருள்வேண்டி யருண்மறந்து போயி னாரே. (௫௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

போயின கைவளை வந்தது மால்புகை கின்ற துயிர்ப்படருந்
 தியென வந்தெழு கின்றது திங்க டிருக்கடை ஞாழலின்வா
 யாயின செஞ்சடை யந்தணர் கொன்றை யளித்தில ராயர்தம்வேய்
 வாயின தெங்கண் மடந்தைத னொயிர் மாறனும் வெம்பகையே.
 (பாங்கிபுலம்பல். ௫௩)

கைக் கிளை.

மருட்பா.

கைத்தா மராவையார் காற்றா மராகிலத்து
 வைத்தா ரிமைத்தா மராயிமைத்தா - ரித்தினிற்
 போதுறை மகளி ரல்லர்
 பாதிநிப் புலியூர்ப் பாவைய ரிவரே.
 (துணிவு. ௫௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியச்சந்தவிருந்தம்.

பாவலர் பரவுந் தமிழ்மொழி யரசும் படிபுகழ் தருகாழிக்
 காவலர் கிலவுந் கவுணியர் முதலும் பரவிய கடைஞாழற்
 சேவலர் கொடியெஞ் சிவன்முடி யணியுந் திருமலர் தரின்வாழுக்
 கோவலர் குழலுங் குளிர்மதி யழலும் மிவள்குறை கிறையாவே.
 (பாங்கிபுலம்பல். ௫௫)

நேரிசையாசிரியப்பா.

நிறைபல வளந்தரு மறைபுனற் பழனத்துக்
கடல்விளிம் புடுத்த கண்ணகன் செறுவிற
செந்நிறச் செந்நெல் வித்தி நன்னிற
வெள்ளிக் கொழுமுளை யொழுக்கித் தெள்ளிய

௩ மரகதச் செழுஞ்சுருள் விரிதரப் புரைதவ
வடிமுதற் பணைத்த கிளைய வாகி
நடுநா ளமயங் குறுகி முடியமைத்துக்
கருங்கை மள்ளர் பெரும்பகடி பூட்டிப்
பவளப் பல்கொடி முறியத் தவளச்

௧௦ சங்கின மிரியல் போகப் பங்கயச்
செழுமலர்ப் பன்முகங் கிழியக் கொழுமடுத்துக்
கதலிக் கணியின் கமழ்சேறு படுத்துப்
பதவிய சோலைப் புதுக்கோட் பலவின்
பூவுறு பெரும்பழ மழையெனச் சொரியுந்

௧௩ திந்தே னீத்தம் பாய்ச்சி மாவின்
கொழுங்கனி வண்ட லோட்டிச் செழுங்கொடி
நாறுநாட் செய்யு மாறுகுழ் வளவயற்
சீத வார்பொழிற் பாதிரிப் புலியூர்
யாமினிப் புகலுவ தெவனோ மாமுனி

௨௦ கரத்திற் கண்ணுடை யவனும் வரத்திற்
ரூளி னாட்டத் தவனுமாம் வாள்வரிப்
புலிக்காற் பெரும்பெயர் முனியு மொலித்தினாப்
பாலின் பரவைபெற் றவனு *ஞால
மதஞ்சலி கூப்பும் பதஞ்சலி யன்னலு

௨௩ மென்றிவர் முதலா மிருந்தவத் தலைவர்
பொன்றிகழ் புரிசடைப் புனிதனை வணங்கி
யன்ன தமையா ததனிடையுற்றன
ரின்னு மதன்றிற மியம்பிற் பொன்மலை
வல்லி மாதவம் புரிந்தன ணல்லிசை

௩௦ நாவினுக் கரசனு ஞானசம் பந்தனும்
பாவினன் மாலையாற் பரமனைப் புகழ்ந்தனர்
பனிமதி வெண்குடைப் பருதிசூல முதல்வனு

* ஞாலமது அஞ்சலிகூப்பும்.

மனுநெறி பேணு மாதிராசன்

முயல்வடி வாகிய முனிவனை யெறிந்து

௩௫ மயலுறு தினை மாற்றுதம் பொருட்டால்

வடதிசை மருங்கிற் போகிப் படிபுக

முந்தரு வேதிகை குறுகி யதன்வயிற்

செந்தீ மூன்றுஞ் செவ்விதின் வளர்ப்போர்

வீறுசால் சிறப்பின் விழுக்குடிப் பிறந்தோ

௪௦ *ராமறு பதின்ம ரந்த னுளர்

நீற்றொடு சிறந்த நெற்றியர் நூற்றிசை

தருமறை தெரிந்த நாவினர் பரிவொடு

சிவன்வீற் றிருந்த சிந்தையர் தவநெறி

யருளொடு தயங்கிய தண்மையர் தம்மொடு

௪௫ தன்னெதிர் போகாத் தண்டமிழ் வைப்பிற்

கன்னி காவனங் குறுகி யன்னவ

ரிருழ வொருப திசைந்த வாண்டிலங்

கொருவ ரொருதின முரிமை பூண்டு

திருக்கடை ஞாழலிற் †சிவக்கொழுந் ததனை

௫௦ யருச்சனை செய்ய வமர்ந்தினி திருந்தன

னினையன பலவு மிடர்கெட விரித்து

விண்ணவர் புகழி னல்லது

மண்ணவர்க் கிப்பதி வழுத்தலோ வரிதே.

(௫௬)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அரியாலு மயனாலு மமர ராலு

மருண்முனிவர் பலராலு மளவு கூறத்

தெரியாத திருவுருவ முடைய சோதிச்

சிவக்கொழுந்தை நினைந்துருகிச் சிறந்த காதற்

றரியாத வகைபெருகப் பரமா னந்தத்

தனிக்கடல்வாய் விழுந்தெழுந்து தடங்கண் மாரி

சொரியாத புனல்பெருகுந் தொண்ட ரோமிந்

தோற்றுவார் பவக்கடலை மாற்று வாரே.

(௫௭)

* ஆறறுபதின்மர் - முந்தாற்றறுபதின்மர்; “பழந்தொண்ட ரொருமுந் தூற்றறுபதின்மர்” என்பர் பின்னும்; ௬௦.

† சிவக்கொழுந்தென்பது, இத்தலத்தில் ஸ்வாமியின்திருநாமம்.

கலிவிருத்தம்.

மாற்றுவார் மறலியை மலர வன்சிரத்
தூற்றுவார் கரியவ னுதிரந் தீயினைப்
போற்றுவார் பாதிரிப் புலிசை யார்தொழத்
தோற்றுவார் சுரிசூழற் *ரோகை பாகரே. (௫௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பாக வான்மதி புனைசடை முடியினர் பாதிரிப் புலியூரின்
†மேக வாகன ரடிபணி யலரென வெங்கரி-திரிகாரி
கை வாயுமிழ் நவமணி யொளிதர நள்ளிரு டனினீவந்
தேக வாணுத லுய்கில னையனே யிரவர லொழிவாயே.
(பாங்கி தலையகனை வரவுவிலக்கல். ௫௯)

செ வேறு.

ஒழியாத பழந்தொண்ட ரொருமுந்நூற் றறுபதின்ம
ருளமெப் போதுங்
கழியாத சேவடியான் கன்னிவனத் தொருசிறுமான்
கவர்ந்த துள்ள
மொழியாத லம்மானின் முறுவலிள நிலவாதன்
முகத்து லாவும்
விழியாதல் கொண்டன்றி வேறொன்றா லிந்தமயன்
மீட்கொ ணாதே.

(தலைவன் வேட்கை தாங்கற்கருமைசாற்றல். ௬௦)

கிழவி சுவடுகண்டிரங்கல்.

செ வேறு.

மீளிதிருந்தடி யிங்கிலையுங்குவை
வெவ்வினை யேனுடைய
மெல்லியன்மெல்லடி வேலைகொளுந்த
விழித்துயி ருண்டிவருங்

* தோகைநாயகியென்பது, இத்தலத்தில் அம்பிகையின்திருநாமம்.

† “மேகநலூர்தியர்” (திருப்புகலூர்த்தேவாரம், திருநா.)

காளிமுனின்று நடம்புரிகண்ணுதல்
 கன்னி வனப்பெருமாள்
 கவுரிமனோகர னைப்பிரியாத
 கருத்துடை யார்வினைபோ
 லாளிமறிந்து விழுந்துகிடந்தது
 மற்புத மேயிதுவு
 மண்ணலிடந்திகழ வண்ணநெடுஞ்சிலை
 கால்வளை வித்ததனால்
 வாளிதூர்த்திட வந்துவிளைந்தது
 மீற்றது வெங்கதிர்வேன்
 மன்னனுமங்கையு மின்னுயிரொன்றொடு
 சென்ற வழிச்சுவடே.

(௬௧)

மே க வி டு தூ து.

கேட வேறு.

வழிப்பட்ட கருமுகில்காண் முற்பட்டென் வரவுநாமின்
 மலர்ந்த புன்னை*
 கழிப்பட்ட புலவகற்றுங் கடைஞாழன் மருங்கிரண்டு
 கயல்போ னீண்ட
 விழிப்பட்ட புனலுந்தன் மெய்ப்பட்ட பசலையும்பொய்ப்
 பட்ட வாழிச்
 சுழிப்பட்ட வளைத்தளிநுந் துயர்ப்பட்ட மனமுமுடைத்
 தோகை யாட்கே.

(௬௨)

கேட வேறு.

தோகையே யனைய மாதர் துயர்ப்படச் சுடுவெங் காளிற் [சே
 போகையே பொருளென் மெண்ணிப் பொருள்வயிற் போந்த நெஞ்
 பாகையேர் சொல்லி பங்கன் பாதிரிப் புலியூர் பாடாச்
 சேகையேர் மனத்தர் போல மீளவுஞ் சிந்திப் பாயே.

(தலைவன் நெஞ்சோடுகிளத்தல். ௬௩)

பானலம் பொருந்துங் கண்ணூர் பயிலினன் துறந்து விட்டுப்
 பூநலங் கமழுங் கானற் பாதிரிநிப் புலியூர் வாழு

* “புன்னைகின்று கமழ்பாதிரிப்புலி யூருளான்” என்பது தேவாரம்.

மேனவெண் மருப்ப ணிந்த வெம்மாணை யிறைஞ்ச வார்மே
லானவர் பவக்க டற்றூழ் சுழியினி லமுந்தார் மன்னே. (௬௪)

கலிவிருத்தம்.

மன்ற மேயிட மாநட மாடிய
குன்ற மேகடை ஞாழலெங் கொற்றவா
சென்ற மேவல ஞர்நகைத் தீச்சட
நின்ற மேருவின் கோடு நிமிர்ந்ததே. (௬௫)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கோடெலாமறு கான்முரன்றெழு கொய்ம்மலர்க்குளிர் சோலையின்
பாடெலாமணி வாணிபோதணி பாதிரிப்புலி யூருளார்
நாடெலாமடி யோதுவார்பெற நல்கியாதுகொ னுரிமார்
வீடெலாமுறை யேறுழைந்தொரு வெண்டலைப்பலி கொண்டதே.()

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கொண்ட லடிப்ப வுடைந்த கடற்றினா கோலு மணற்களாயின்
கண்ட லடிப்பல சங்கின மொய்த்தெழு கன்னி வனப்பெருமா
ளண்டர் துதித்தெழு நஞ்சு களத்திடை யன்று தரித்தவரித்
தண்டர ளத்தொளி வென்ற நகைக்குயில் சங்கை தவிர்த்திலே.
(பாங்கிபுலம்பல். ௬௭)

சே. வேறு.

இல்லாத விடையுடைய விணைக்கொம்பை யணைப்பான்போ
லிருங்கூற் றன்ன
பொல்லாத விழிக்கொம்பை புயத்தணைக்கப் புரிகின்றான்
பொருவிற் காளை
கல்லாதார் மனத்தணுகாக் கடைஞாழம் சிவக்கொழுந்தைக்
கருத்துள் வைத்துச்
செல்லார்போற் பழிபெறுமோ சேர்வார்போற் புகழ்பெறுமோ
தெரிகி லோமே.

(பாங்கி தலைவன் எண்ணந்தேளிதல். ௬௮)

சே. வேறு.

தெருவிற் பெருமா விழுவோவாத் திருவார் தருபா திரிப்புலியூ
ருருவிற் றிகழு முமைபாக ரொருவர் திருமா மலைச்சாரற்
சுருவிற் குறவர் குலக்கொடியே காத லவர்தேர் வரக்காணார்
திருவிற் புனந்தாங் கண்டுநின்பார் செய்வார் யாதென் றறியேனே.
(பாங்கிகூற்று. ௬௯)

நா னா வி டி தூ து.

கலிநிலைத்துறை.

ஏன மருப்பு மாமையு மார்பத் திசைவித்துக்
கான வெருக்கின் கண்ணி முடித்தார் கடைஞாழ
னான மணக்குந் தண்டிறை வாயென் னலனுண்டு
போன வரைக்கொண் டிவ்வழி வாராய் போதாவே. (௭௦)

வஞ்சிவிருத்தம்.

போத கத்துரி போர்வையா
மீதகத்திகழ் மேனியார்
பாதி ரிப்புலி யூராயே
யோதி நிற்பது ஞாலமே. (௭௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஞால மனைத்து முகத்து நயன மெனப்பெயர் பெற்ற
வாலம் விழித்திடு மென்றே யமரரு முய்ந்தி டலாகார்
காலன் விழப்பதம் வைத்த கண்ணுதல் கன்னிவ னத்துக்
கோல மலர்க்கொடி மார்பிற் கொங்கை முகிழ்த்திட வந்தே.
(தலைவன் தலைவி முதறிவுடைமைமொழிதல். ௭௨)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தியே னின்பதமென் சிரத்தால் வாக்கால்
வழுத்திலே னின்புகழ்தான் வரம்பு கோவிச்
சுந்தியே னென்மனத்தா லென்ற லுன்றன்
றிருவருளுக் கடியேனிற் சிறந்தா ருண்டோ
நந்தியே முதலாய தேவர்க் கெல்லா
நாயகனே கடைஞாழ னம்பா நிற்பான்
முந்தியே துயர்கெடுக்க வெண்ணும் பேரின்
முதலடுக்கில் யானன்றோ முன்னிற் பேனே. (௭௩)

குற ம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னிய தொன்றுள தென்று மூதறி பெண்டிர் தொகுப்பத்
துன்னிய நெல்லை வகுத்துத் தும்பை கமழ்ந்துள தென்னை
சென்னியில் வைத்தன ளங்கை திருந்திழை மையன் மருந்து
கன்னி வனத்துள தென்றான் கட்டுவி கட்ட தெடுத்தே. (௭௪)

செ வேறு.

எடுத்ததா ளண்ட கூட மிடித்ததிங் கிட்ட பொற்று
டடுத்ததா ரணியைக் கொண்டு தாழ்த்தது சூழ்த்த திக்குப்
படுத்ததோ ளெட்டும் வீசிப் பாதிரிப் புலியூர் நாத
ரடுத்ததாண் டவக்கூத் தாடக் காளிகூத் தடங்கி னாளே. (எரு)

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

நான்மறை விளங்கின வானினம் வளர்த்தன
வேந்த னோங்கினன் வான்புயல் பொழிந்தன
மறக்கிளை மாண்டன வறப்பயிர் விளைந்தன
கடவுள் பாதிரிப் புலியூர்ச் சுணைதொறு
மடலவிழ் தாமரை மலர்தலிற் சிறந்தே. (எசு)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சிறந்த வன்றிலுஞ் சேவுடை மணியுந்
தென்ற லுந்திகழ் மன்றலம் பொதியிற்
பிறந்த சாந்தமு மாயர்தம் வேயும்
பிறையும் வந்தன கறையுடைக் கண்ட
பிறந்த வானவ ரென்பினை யணியு
மேக நாயக ரெழிற்கடை ஞாழற்
புறந்தழைந்திடு புரிசுழன் மடந்தை
பொங்கு வெம்முலை பொதிந்தன பொன்னே.

(கவின்ழிபுரைத்தல். எஎ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னலம் பெருகிடும் பரிபுரக் கழறொழார்
போருவெங் கானில் வந்தீ
ரின்னலம் பெருகவின் றிரவுநீ ரிவளுட
னெம்மனைத் தங்கி நானைக்
கன்னலுங் கதலியுங் கமுகமும் பலவுடன்
காவிசூழ் வாவி யூடே
செந்நலங் கமலமுந் திகழ்திருப் பாதிரிப்
புலிசையிற் செல்ல லாமே.

(விருந்துவிலக்கல். எஅ)

வண்டுவிடுதாது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

செல்லவம் தேதிருப் பாதிரிக் கீழ்ச்சென்று சேரகின்று
சொல்லவம் தேயென் றுயரா வதுதனைத் தொங்கற் கொன்றை
புல்லவம் தேபுர மூன்மெரித் தாரருள் பூண்டுகொண்டு
மெல்லவம் தேயவம் கென்குறை சொல்லி விரித்தவண்டே. (௭௯)

ஊர்.

அறுசீர்ச்சந்தவிருத்தம்.

விரித்தார் மறைப்பொருள் விளைப்பார் திருக்கழன்

மிகைத்தார் புரத்தினைநகைத்

தெரித்தார் மடக்கொடி யிடத்தார் மழுப்படை

வலத்தா ரரக்களைவிழ

நெரித்தார் திருப்பொது வினிற்பா ரிணைப்பத

நீணைப்பார் கடைப்பிறவியைத்

திரிப்பார் கிரப்பரி கலத்தா ரிருப்பது

திருப்பா திரிப்புவிசையே.

(௮௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

புவிக்கான் முனிமைந்தன் பாற்கடல் பெற்றனன் பொய்த்துவரு

கலிக்கால் புகாத கடற்கடை ஞாழலெங் கண்ணுதலே

யெலிக்கா வுலகங்கள் யாவையு மீந்தனை யின்றுநன்று

பவிக்கா நடத்தியென் தேதுயர் கூருமிப் பாரிடமே.

(௮௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பாதியோர் பெண்ண தாகும் பாதிரிப் புலியு றையர்

பூதியு மென்புந் தோலும் புயங்களில் வயங்கச் சாத்தி

யாதிரீ ளரியின் பாற்றோன் மையமேற் றருளி யாளக்

காதிய வுதிர மேற்குங் கபாலமுங் கைய தாமே.

(௮௨)

விருத்தம்.

கைத்தகடுக்களம் வைத்தெரிகைத்தலம்

வைத்தரை யிற்கனலும்

பைத்தபடத்தை யுதித்துநடித்தவர்

பாதிரி நீழலின்வாய்

மொய்த்தகுழற்கொரு கொத்தலர்வையுதிட

வண்டுகண் மொய்த்திடினும்

பொய்த்தவிடைக்கொரு பற்றிலைநெற்றியொர்

பொட்டினை யிட்டிடலே.

(தலைவன்கூற்று, ௮௩)

சி த் து.

வி ரு த் த ம்.

இட்டமே துனக்கினியெழுந்தவாவிரத்திலே
யிரதமிட்டிருப்புநாகமிந்த்ரசாலமிட்டபின்
பிட்டநாபிசூதகத்தில்வேதகத்திலெம்முடைப்
பிரமயோகியாயிருந்தபிஞ்ஞகன்கடைக்குணஞ்
சிட்டவர்க்கமுற்பவித்திடப்பெருந்தவங்களைச்
செய்துகன்னிகாவனத்திருந்தசித்தர்நாழ்மே
புட்டமிப்பொரிக்கறிக்குவித்துமெத்துபோசனம்
புத்திபண்ணிவைக்கினமுமுத்திதந்துபோதுமே. (அச)

க லி வி ரு த் த ம்.

தவளப்பொடி யணிமேனியர் தருணக்கொடி வெருவக்
கவளக்கரி யுரிசெய்தவர் கடைஞாழன் மருங்கே
சுவளைக்கவள் விழியொப்பன கொங்கைக்கிடை யிடையுந்
துவளப்படு மதரத்தொடு மொப்பாவன துப்பே.

(இயலிடங்கூறல். அரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

துப்பார் சடையர் திருக்கடை ஞாழலிற் றுளையர்வாய்த்
தப்பாத வெச்சிலைத் தாராது மைந்த சடைக்கங்கையா
மப்பாற் கழவி யறுவையி னாற்றுடைத் தாழ்முங்கி
யிப்பான் முலையருந் தித்தரு வாய்கின் னெழின்முத்தமே.

(பாலனைப்பழித்தல். அசு)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மேலைமுப் புரமும் வெந்தழல் கொளுந்த மேருவில் வாங்கிய வீரா
வாலையப் பழனப் பாதிரிப் புலியூ ரம்பிகை பரவுமா ரமுதே
சோலையிற் கமழுஞ் சண்பகஞ் சாடிச் சூதமென் போதினை மோதி
மாலையிற் கழுநீர் மல்லிகை யனைந்து வந்தது மந்தமா ருதமே.

(பாங்ககூற்று. அச)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதனை வீழ்கனிமேன் மல்லிகை முகையவிழா
மாதவி நிழலிடையே வண்டர ளங்குவியாச்
சீதள வுளருமிளந் தென்றல் வளைந்தபொழிற்
றிங்க டவழ்ந்ததிருப் பாதிரி நீழலுளாய்

சூதள வெனுமுலையார் கைவளை யோடனாயிற்
 ஹாச நெகிழ்ந்துவிழுத் தூமணி யேய்மடவார்
 காதள வோடுநெடுங் கண்க டதம்பியரீர்
 கடைபடு மிவருயினாக் காவல்செய் தருள்வாயே.
 (பாங்கிபுலம்பல். ௮௮)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அறுகா னிறையும் பொழில்சூழ் திருப்பா திரிப்புலியூ
 ரறுகா னிறையு ளூடியா ரடிவணங் கார்களென்ன
 வறுகா லலைப்புண்ணு நாகத் தடவி வருதலஞ்சி
 யறுகால் வணங்குவ னின்னடிப் போதினி லாண்டிகையே.
 (ஔரவுவரல்விலக்கல். ௮௯)

நேரிசைவேண்பா.

ஆண்டாளை யன்றயன்மா தேட வளப்பரிதாய்
 நீண்டாளை நீல மிடற்றாளை - மாண்டார்க்
 ளென்பணிய மேனி யிறையைக் கடைஞாழன்
 முன்பணிய நெஞ்சே முயல்.
 (௯௦)

க லி லி ரு த் த ம்.

முயலார் வருவார் துயர்மோ தியிடுஞ்
 செயலார் கடைஞா ழல்செறிந் திலர்போற்
 புயலார் குழன்மீ தளிபொங் கவருங்
 கயலார் விழிதந் ததுகா தரமே.
 (தலைவன் உற்றதுரைத்தல். ௯௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

காத ரங்கத்தர் கைவளை கழன்றிடக் கயல்விழி யிணைகூர
 மாத ரங்கத்துக் கடுக்கையுஞ் சாந்தமு மத்தமு மிவைவைத்தார்
 மீத ரங்கிடு முப்புரம் பொடிபட மேருவெஞ் சிலைவாங்கித்
 தீத ரங்கிடத் திகழ்திருப் பாதிரிப் புலிசையிற் சேர்வாரே.
 (௯௨)

நேரிசைவேண்பா.

சேதாம்பல் பூக்குந் திருப்பா திரிப்புலியூர்
 வேதாந்த நாதர் வியன்கயிலை - மாதர்
 மொழியா மமுத முகமா முளரி
 விழியாங் கொலையிலும் வேல்.
 (சேவ்விசேப்பல். ௯௩)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
 வேதனைப் படுவீர் பாதிரிப் புலியூர்
 வேதனை விமலனை விரும்பாப்
 பாதகத் தேனுக் கருளுமா ரமுதைப்
 பரமனைப் பிரமனைச் சிரங்கொள்
 பூதனைப் பூதப் படையனை விடைமேற்
 புனிதனைக் கனிதனைப் பொதுவி
 னுதனை *நாதப் பறையனைப் பிறைடார்
 நம்பனைச் செம்பொனைத் தொழுமே. (௯௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தொழக்கற் றிலைதொல்லைப் பாதிரிக் கீழ்ச்சென்று சூழவந்து
 விழக்கற் றிலைவிடை யோனென் கிலைமெய் யுருகியன்பா
 லழக்கற் றிலையடி யாரொடுஞ் சேர்ந்திலை யாசைபொங்கி
 யெழக்கற் றிலைநெஞ்ச மேகெடு வாய்புகல் யாருனக்கே. (௯௫)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

யாரே யினியிப் படியே ருடையா
 ரெழிலார் தருபா திரிநீ ழலின்வாய்த்
 தாரேர் தருகொன் றையணிந் ததிருச்
 சடையார் கடைஞா ழலினீ டள்சேர்
 நீரேர் கமழுங் கழுநீ ருடனே
 கிறைபன் மலர்வா வியும்விண் டலரும்
 பாரே கமழும் பொழில்சந் தனநீ
 பங்கே ருகம்வாழ் தருபைந் தொடியே,
 (தலைவன் தலைவியைப்புகழ்தல். ௯௬)

TAMIL இரங்கல்.

அறுசீர்ச்சந்தவிருத்தம்.

பைந்துண ருங்கிள ருந்தளி ருஞ்சில கோதிய கோகிலமே
 பண்டுப டும்படி வந்தல வன்பெடை யோடுறை பூவணையே
 சந்தன முன்றிகழ் சண்பக முந்திய மாதவி சூழ்பொழிலே
 சங்குதி ரண்டுத ருந்தர ளங்குவை நீவிய வார்மணலே

கந்தம ரும்புசு ரும்புமு ரன்றெழு காதல்வி டாமடுவே
கண்டரி டம்பயின் மங்கைத வம்புரி கன்னிவ ளம்பதியே
யந்திப டும்பொழு தஞ்சிய மென்பெடை கூடிய நீள்குருகே
யன்பாந டந்திடி. லெங்கன்பெ ருந்துய ராயின கூறிமே. (௬௭)

எழுசீர்ச்சந்தவிருத்தம்.

கூறு நான்மறையர் கோல மானிடவர் கூரு நீண்மழுவர் வீரமா
லேறு சேர்கொடிய ரேக மாமொருவ ரீறி லாதகடை ஞாமலார்
பாறு சேர்தலையர் பாணி சேரனல் பாதி சேர்பிறையர் மீதுசே
ராறு சூழ்சடைய ராணை யீருரிய ராக மேயணிவர் நாகமே. (௬௮)

அறுசீர்ச்சந்தவிருத்தம்.

நாகம் வருக்கை விராகமழ் நாறு கடுக்கை முகையவிழ்
ஞாலம் விதித்து வளர்கடை ஞாம லிடத்து மதியொரு
பாக முடித்த சடையினர் பாதி யிடத்து மலையரு
பாவை தவத்து முயல்வதொர் பாதி ரியொக்கு கிழலிடை
மேக கிரைத்த குழலினை வியின் முடித்தும் விழியெனும்
வேலி னைவிட்டு மிளைஞரை வீழ வருத்து முலையிடை
யேக வடத்தி னிடையிடை யாரு மிளைப்ப மதனை
யேவி யொருத்த ருலகினை யீடு படுத்த முயல்வரே.

(காதலன் தலைவி முதறிவுடைமைமொழிதல். ௬௯)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

முத்தினை முகந்துபவ ளக்கொடியை வாரி
மோதியிரு டண்டலை முறித்துமத குந்தித்
தத்திவரு சந்தன மெறிந்தகி லுருட்டித்
தாமரையு நீலமு மணிந்ததட மெல்லா
மெத்திவரு கின்றகெடி லத்துவட பாலே
மெல்லிய நவஞ்செய்கடை ஞாழலை னிரும்பிப்
புத்தியுட னன்புசெய்து போதுசொரி வாரைப்
புணர்ந்துபிரி யாள்விரைசெய் போதிவதை பூவே. ( )

முற்றிற்று.

[* மன்மதஞ்ஞானி கவ - இது, ஆனந்தகூர்ப் பொய்கைப்பாக்கம்
முத்தியவாத்தியார் குமாரன் முத்துக்குமாரஸாமி எழுதி நிறைவேறியது.]

* இப்படி, ஓர் எட்டுப்பிரதியின் இறுதியில் எழுதப்பெற்றிருந்தது.

செய்யுள்முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள். பக்கம்.

அடல்விடை சு.
அரியாலுமய ௨௧.
அறுகாளிறையும் ௨௯.
அன்னையருந்தவ ௨.
ஆண்டானை ௨௯.
ஆமாநிலவர்க்கு ௧௨.
ஆறுடையகொடி ௧௦.
இட்டமேதுனக்கி ௨௮.
இடிக்குமெருது ௧௭.
இரவலாளருக்கு ௧௨.
இராதேர் ௮.
இல்லாதவிடை ௨௪.
இலங்கைகாவல ௧௦.
இன்னதிதுவென்று ௬.
ஊசலாமிடிக் ௧௧.
எடுத்ததாண்ட ௨௬.
என்னையயர்த்த ௧௩.
ஏகாயமென் ௧௨.
எனமருப்பு ௨௩.
ஒழியாதபழந் ௨௨.
காதலாருங்கிருந் ௬.
கால்கொண்டு ௪.
காலமுங்கழிந்து ௬.
குறியாவின்பம் ௬.
குறைவிளம்ப ௧௩.
கூறுநான்மறை ௩௧.
கைத்தகடுக்களம் ௨௭.
கைத்தாமரை ௧௬.
கொண்டலடிப்ப ௨௪.
கோடெலாமறு ௩.
சாதிபேத ௧௬.
சிறந்தவன்றி ௨௬.
செய்யகரிய ௧௪.

செய்யுள். பக்கம்.

செல்லவற்றே ௨௭.
சென்றுபூதலத் ௩.
சேதாம்பல் ௨௯.
சொல்லொன்று ௧௭.
ஞாலமனைத்து ௨௩.
ஞாழலிற்போது ௧௩.
தக்கஞென்று ௩.
தலைவானவர் ௧௮.
தவளப்பொடி ௨௮.
தன்னையானினை ௧௩.
தீராதவிருவினை ௮.
துப்பார்சடை ௨௮.
துள்ளித்துழந்து ௧௦.
தெருவிற்பெரு ௨௪.
தேவாசுரார்பிற ௩.
தேனூர்கிருப்பா ௧.
தொழக்கற்றிலை ௩௦.
தோகையே ௨௩.
நாகம்வருக்கை ௩௧.
நான்மறை ௨௬.
நித்திலமுறுவற் ௧௬.
நிறைபலவளந்தரு ௨௦.
நின்றகுலக்கிரி ௧௮.
நினைபவர்திவினை ௧௭.
படைவாண்முறித் ௬.
பண்டரங்க ௧௩.
பணைமதக்கத ௧௩.
பாகவான்மதி ௨௨.
பாடுவார் ௮.
பாடியோர் ௨௭.
பாயந்தீரீர் ௩.
பாலந்தீவர ௧௩.
பாவலர்பரவு ௧௬.
பானலம்பொருந் ௨௩.

செய்யுள். பக்கம்.

புயங்களிலகன்ற ௭.
புலவர்க்கருளும் ௧௪.
புலிக்கான் ௨௭.
புலாபுனைந் ௨.
பைந்துணை ௩௦.
பொருள்புரிமறை ௭.
பொன்னலம் ௨௪.
பொன்னினான் ௧.
போதகத்தரி ௨௩.
போயினகைவனை ௧௬.
போனகமேவிடம் ௧௧.
மன்றமேயிட ௨௪.
மாநிலவீழ்க்கனி ௨௮.
மாற்றவாரம்மறலி ௨௨.
மாநிலாமலை ௧௧.
மானுளபேதை ௭.
மீதுபடும்புர ௬.
மீளிதிருந்தடி ௨௨.
முடியுடையமர ௬.
முத்தினைமுகந்து ௩௧.
முயலார் ௨௬.
முயலினுறுதயர் ௧௪.
முன்னியதொன் ௨௩.
மேலைமுப்புர ௨௮.
மையன்மடவீர் ௮.
யாரேயினி ௩௦.
வந்தியேனின் ௨௩.
வரிக்கையான் ௧௬.
வருந்தாதவகை ௧௬.
வழிப்பட்ட ௨௩.
வாசக்குழலசைய ௧௧.
விரித்தாரம்மை ௨௭.
விழியினீளமொரு ௧௪.
வேதமொழி ௪.

தோன்றத்துணையேதுணை.

